

NOVICE DOPPS

NAMESTO UVODNIKA O VELIKIH KORMORANIH IN SIVIH ČAPLJAH Z NARAVOVARSTVENE PLATI

Predstavljamo vam javno pismo s stališči in zahtevami Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS) ob najnovejših javnih predlogih in zahtevah Ribiške zveze Slovenije in Zavoda za ribištvo in nekaterih njihovih članov za odstrel velikih kormoranov in sivih čapelj.

Kot ponekod v Evropi je »problem« naraščanja negnezditvene populacije velikih kormoranov (*Phalacrocorax carbo sinensis*) tudi v Sloveniji segel prek vseh razumnih meja. Zaznamuje ga nepoznavanje ekološkega ozadja in neargumentiran pristop. S takšnim duhom je prežeta najnovejša kampanja ribičev proti velikemu kormoranu in sivi čaplji (*Ardea cinerea*). Svoj višek je dosegla z dopisom Ribiške zveze Slovenije in Zavoda za ribištvo (22. aprila

1997), naslovljenim na Ministrstvo za okolje in prostor in kasneje objavljenim v medijih. V njem ribiči predlagajo, da se »velikega kormorana in sivo čapljo črta iz Uredbe o trajno zaščitene živalskih vrstah« ali povedano drugače: kormorane in sive čaplje je treba neusmiljeno pobijati. Že besednjak in stališča predsednika Ribiške zveze Slovenije gospoda Boruta Jeršeta in direktorja Zavoda za ribištvo gospoda Jožeta Ocvirka, da »kormorani in sive čaplje povzročajo veliko škodo, da niso avtohtona vrsta in da skupaj s sivimi čapljami pojedjo skoraj celoten letni prirast rib« ipd. ne vzdržijo resnega in

strokovnega dialoga. Na osnovi kakšnih kvantitativnih raziskav in strokovnih osnov je lahko podana takšna trditev in čemu neresnica, da je kormoran neavtohton?

Miselnost, da lahko žive organizme delimo na škodljive in koristne (merjeno samo z ribiškimi merili), pa je čas tako ali tako povozil, denimo že pred dobrim stoletjem. Pri tem ne smemo pozabiti, da je inercija športnega ribištva v Sloveniji v osnovi še vedno ekonomska. Kot taka z varovanjem

narave največkrat nima prav veliko skupnega: že sistematično in načrtno zastrupljanje voda s tonami svinčenih uteži, ki jih ribiči vsak dan namakajo v vodo, je zaskrbljujoče.

Iz take zastrupljene miselnosti izhaja tudi srh vzbujajoč predlog,

da se »velikega kormorana uvrsti v seznam lovne divjadi, da je potrebno v slučaju pojava gnezdišč velikega kormorana v Sloveniji le-ta uničiti, gnezdišča sivih čapelj pa omejiti tako glede na območje kot glede na število«. Popolnemu absurdu pa se približuje predlog, da bi »preganjali izvidniške skupine kormoranov z vseh voda na območju Slovenije«. Vodje slovenskih ribičev si pač domišljajo, da si lahko samovoljno prilastijo vse slovenske vode. Celo tiste v zavarovanih območjih. Podobno je s predlogom, »da se na območju celotne Slovenije zmanjša število velikih kormoranov in se potem obdrži na

Po odločbi Ministrstva za okolje in prostor je

VELIKI KORMORAN

Phalacrocorax carbo sinensis

obsojen na smrt s streljanjem.

Izvaja Ribiška zveza Slovenije.

Zaluzjoči:

člani Društva za opazovanje in proučevanje
ptic Slovenije

15/97

številu 200 kosov, število sivih čapelj pa na številu 300 kosov».

Nekateri ribiči zadeve hudo poenostavljajo; o vlogi kormoranov in čapelj v ekosistemu izjavljajo in pišejo v skladu s fevdalno-absolutističnimi interesi gospodarjev voda. Problem izhaja iz kulturološko, ekonomsko in naravovarstveno nesprejemljivih temeljev ribiške politike gospodarjenja z vodami. Dinamično ravnanje v naravi je pač občutljivo; posebno v vodah, na katere je vezano veliko število živih bitij nekega območja. Vsakodnevno vmešavanje ribičev v ta ekosistem, bodisi z zaježitvami vodotokov ali s krčenjem obrežne vegetacije, uravnavanjem obrežij in vseh, tudi za ribe življenjsko pomembnih struktur, ki »ovirajo« ribolov in zlasti s pretiranim in protinaravnim vlaganjem rib v vsako vaško mlako ipd. so pomembni razlogi za porušeno ravnovesje tekočih in stoječih voda. Športni ribiči v Sloveniji tako počasi, a vztrajno postajajo ribogojci, ki se brez davka okoriščajo z naravnimi dobrinami družbe, hkrati pa obremenjujejo in uničujejo življenjski prostor. Za to početje od države zahtevajo povračilo »škod« (ali vsaj zadovoljitev v obliki streljanja kormoranov in čapelj), ki jo v naravnem in sonaravnem okolju bojda povzročajo kormorani in čaplje. Ribiči so pozabili, da slovenske reke, potoki in stoječe vode niso hlev, v katerem lahko počnejo vse, kar jim po njihovem mnenju prinaša čim večjo korist.

Nobena avtohtona živalska vrsta pri nas v prehranbeni verigi doslej ni in ne bo povzročila ekološke katastrofe, tudi kormorani ali čaplje ne. Neprimerno in licemersko pa je obtoževati obe vrsti, da bosta iztrebili naše ribje populacije. Vzemimo za primer opevano soško postrv. Gospoda Jerše in Ocvirk ne moreta zanikati okrutnega dejstva, da so prav ribiči »zaslužni« za skorajšnje izumrtje soške postrvi. Z nepremišljenim vlaganjem potočne postrvi v jadransko porečje v začetku stoletja in kasneje so ribiči ugonobili unikatno stvaritev narave. Povprečen človek bi pričakoval, da vodilni ribiči poznajo vsaj del Naše sladkovodne ribe (Povž & Sket 1990), kjer izrecno piše, da soško postrv najbolj ogroža križanje s potočno. Takšno do skrajnosti prignano in zavestno pretapljanje dednine, ki ga ribiči še danes z veliko ihto opravljajo na slovenskih vodah, ni nič drugega kot genocid. Da se ribiči »bojujejo« za ohranitev soške postrvi, je nevzdržno. Če se bo vrsta ohranila v neonesnaženi obliki, si v Soči lahko operejo le krvave roke.

Na osnovi »načrtov« Ribiške zveze in tihega pristanka Zavoda za ribištvo so slovenski ribiči po državi, zlasti v SV Sloveniji, naselili iz Azije izvirajočega belega amurja. Vlaganje te velike rastlinojede ribje vrste, ki poteka še danes, je opravljeno z namenom, da bi odstranila rastlinje v

stoječih vodah, zlasti v ribnikih. Tudi za to, ker rastlinje ovira lov s trnkom. Te specializirane ribe popasejo rastlinske sestoje in sprostijo hranilne snovi. Danes se ta vrsta v Evropi že razmnožuje v naravi. Vroča panonska klima dopušča razmnoževanje tudi pri nas. Razmere v vodah se zaradi vloženih amurjev hitro spremenijo, kajti evropske vrste rib ne morejo popasti rastlinja, ker za to niso prilagojene. Povrhu so v poletnem obdobju zaradi velikih količin sproščenih hranilnih snovi vode nepotrebno obremenjene. Tako izginja pomemben podvodni in obvodni življenjski prostor z mnogoterimi domačimi vrstami rib, ptic, kačjih pastirjev, dvoživk in rastlin. Izginjajo značilni kazalci kvalitete vodnega prostora, ki so največkrat na Rdečih seznamih Svetovne zveze za varstvo narave (IUCN). Prav zdaj v Evropi potekajo prizadevanja za rešitev globalno ogrožene race kostanjevke (*Aythya nyroca*). Organizacija BirdLife International na prošnjo evropske komisije pričenja z uresničevanjem akcijskega načrta za rešitev te vrste. Eden poglavitnih razlogov za skokovito nazadovanje kostanjevke je vnos tujerodnih rastlinojedih rib. Gnezditveno populacijo te vrste so v SV Sloveniji v zadnjih nekaj letih iztrebili slovenski ribiči in ribogojci.

Kako bi naj kormoran ali siva čaplja rušila naravno ravnovesje, kot trdijo ribiči, če »napadeta ribe velikosti 16 do 30 centimetrov (beri podmerske ribe)«? Resnica je vendarle nekoliko drugačna: kult trofeje in z njim usklajeni ribiški normativi slovenske ribiče podžiga, da lovijo kapitalne ribje osebkke. Ti so reprodukcijsko jedro, od katerega je odvisno nadaljnje razmnoževanje in obstoj ribjih populacij. Kako zdaj? Ribiči ogrožajo nadaljnje naravno razmnoževanje rib in izkrivljajo potek naravnega izbora, hkrati pa govorijo o ogroženih ribjih vrstah. Ali ni to groteskno?

Z zahtevami ribičev za odstrel velikega kormorana in sive čaplje v Društvu za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS) ne moremo soglašati. Odločno jim nasprotujemo. Že iz povsem preprostega razloga; tako ne bomo rešili ničesar. Na mesto ustreljene ptice bo prišla druga. Pobijanja tako nikoli ne bo konec. Zaradi geografske majhnosti Slovenije bi bilo tako početje več kot vprašljivo, z biološkega vidika je zgrešeno. Razlogi in metode, ki jih za pobijanje predlagajo ribiči, so nazadnjaški. Splošno je znano, da so prav ribiški »argumenti« velikega kormorana v Evropi na prelomu stoletja skoraj iztrebili. Sicer pa roko na srce: velikega kormorana v Sloveniji protizakonito streljajo že nekaj let. Zakonsko nedovoljen lov je odprl navdušen ribogojec iz Rač, ki se s tem hvali pred slovenskimi ornitologi in po tujih ribiških revijah celo prikazuje posnetke postreljenih kormoranov (revija Fischer & Teichwirt 10/1994). Hkrati z nezakonitim lovom so ribiči pričeli

neusmiljeno preganjati kormorane tudi na prenočiščih vzdolž rek, npr. na Ptujskem jezeru. Je temu svetohlinstvu treba še kaj dodati? Kako naj steče civilizacijsko sprejemljiv in kulturni dialog med vpletenimi v zadevi »kormoran«, ko pa v isti sapi ribiči novinarjem fanatično govorijo o »vojni med slovenskimi ribiči in ornitologi«?

Očitek, da smo ornitologi v DOPPS leta 1995 podcenili številčnost velikega kormorana v Sloveniji, je neresničen (npr. Nedeljski dnevnik, 23.02.1997). Nikakršnega razloga ni, da ribiči barantajo s podatki in jim nasproti postavljajo metodološko več kot vprašljivo štetje ribičev iz drugega časovnega obdobja. Za zimsko sezono 1996/97 »po ocenah ribičev« navajajo celo številko 5500 (npr. revija Ribič, št. 5/1997). Brez skrbi: v januarskem štetju vodnih ptic leta 1997 (International Waterfowl Census), ki ga na vseh kontinentih vodi organizacija Wetlands International, pri nas pa DOPPS, smo slovenski opazovalci in proučevalci ptic našli okroglo 3.400 velikih kormoranov. Upamo trditi, da je to število blizu absolutnim vrednostim velikosti prezimujoče populacije kormoranov v Sloveniji v času štetja. Je pa med »ribiškim in ornitološkim« cenzumom ogromna razlika med porazdelitvijo kormoranov v Sloveniji. Medtem ko so ribiči šeli kormorane podnevi in veselo podvajali štetja istih kormoranov v preletu, smo na drugi strani, skoraj brez izjeme, kormorane prešteli na prenočiščih. To je tudi edini mednarodno primerljiv in standardiziran način štetja populacije velikega kormorana. Razlage, ki temeljijo na takšnih rezultatih, so seveda povsem drugačne od »ribiških«. V DOPPS-u hranimo

arhivirane obrazce štetja vodnih ptic, ki so ga opravili ribiči v letošnjem januarju. Ob pripravljenosti Ribiške zveze, da bodo ribiči šeli vodne ptice, smo se še kako razveselili. Zato pa je bil toliko bolj nad prejetimi podatki zgrožen nacionalni koordinator štetja. Izkazalo se je, da ribiči, razen nekaj svetlih izjem, vodnih ptic in tudi kormoranov sploh ne poznajo! Prejeti podatki so bili strokovno neuporabni.

Po drugi strani pa bi bili pričakovali, da bodo ribiči končno lahko postregli s kolikor toliko okvirnimi strokovnimi podatki (monitoring) o vrstni sestavi in biomasi rib za posamezne odseke rek. Tako bi argumentirano primerjali število kormoranov in ribičev s količino plena; izginile bi špekulacije in nejasnosti, kakšno vlogo ima en in drugi plenilec v ekosistemu.

Še bolj pa bi bili veseli, če bi ribiči vsaj okvirno javno poročali, koliko rib resnično izlovijo iz vseh slovenskih rek in potokov; koliko jih registrirajo in koliko jih »izgine« brez evidence ali jih poškodujejo s trnki. Te količine morajo biti samo za leto 1996 ogromne (v letu 1995 so menda izlovili fantastičnih 219.849 kilogramov!), usoda poškodovanih rib je huda, saj zaradi tragičnih trnkarskih užitkov ribe poginejo - ne na suhem, temveč v vodi! Je pač tako, da v novejšem času na slovenskih vodah na eni strani celo leto lovi 17.000 športnih ribičev, na drugi pa nekaj mesecev 3.400 kormoranov. Slednji lovijo v času, ko je večina stoječih voda pokrita z ledom!. Da ne bo nesporazuma; ribičem odkritosrčno želimo dober tek in dober ulov. Da bi šeli ribe, kot ribiči kormorane, pa se v DOPPS-u ne čutimo

poklicane.

Zaradi kormoranov ljudi ni mogoče deliti na dobre in slabe. Ministra za okolje ali »dobrega sogovornika Jožeta Falknerja«, uslužbenca kmetijskega ministrstva (Nedeljski dnevnik, 23.02.1997), na ta rovaš ni mogoče prikazovati v črno-beli tehniki. Še danes je nerazumljivo, kaj ribiče žene v peklenko hajko proti kormoranu in naravi. Ribiči gradijo okope obrnjene proti naravi, in rušijo mostove, potrebne za njeno varovanje: da doslej Zavodi za varstvo naravne dediščine in Ministrstvo za okolje in prostor temu početju niso stopili na prste, lahko ribiči štejejo samo za vljudnostno potezo.

Medtem, ko so slovenski lovci ob javnem pritisku zmogli prvi korak v smeri sodobne lovske zakonodaje - Slovenci so bili zaradi tega proglašeni celo za kulturni evropski narod! - in ob vseh težavah pričeli svojo organizacijo napredno naravovarstveno usmerjati, se vodilni možje Ribiške zveze in Zavoda za ribištvo podpisujejo pod dopise, ki vidijo rešitev v pobijanju! To je zastrašujoč odsev razmer v slovenskem ribištvu. Posebej zaskrbljujoče je, da politika vodilnih mož Ribiške zveze Slovenije v reviji Ribič in sredstvih javnega obveščanja podžiga slovenske ribiče k vedno večjemu sovraštvu do ribojedih vrst ptic in drugače mislečih. Podžiga tudi v dejanja, kjer ribiči brez vednosti pristojne službe za varstvo narave uničujejo kar cele in celo uradno zavarovane ekosisteme (npr. Pragerski glinokopi). V zadnjem času ta politika dopušča tudi očitno žaljenje nasprotnikov njihovih zahtev (revija Ribič, št. 5/1997). To početje, ki v naravi že pridobiva znake zakonov ulice, Ribiško zvezo Slovenije izloča iz kroga v prihodnost orientiranih organizacij na področju varovanja narave.

Zakaj ribiči molčijo, da so npr. v porečje Soče še pred kratkim vlagali podusti iz donavskega porečja in tako uničili avtohtono primorsko podust in saveto? Zakaj javnosti ne obveščajo, da je rezultat njihovega dela v slovenskih tekočih in stoječih vodah najmanj 14 tujerodnih vrst rib? Naj bodo možje pokončni in prijavijo lastno protizakonito, protinaravno in nedopustno vlaganje tujerodnih vrst rib, genocid nad starožitno slovensko floro in favno in nepopravljivo škodo v naravnem in sonaravnem vodnem okolju! Kormorani - »šiba božja slovenskih ribičev« - ribiška grozodejstva po ekološki, ekonomski in kulturološki plati samo popravljajo.

S takšnimi ravnanji bi člani Ribiške zveze Slovenije lahko izvršili tudi kazniva dejanja iz Kazenskega zakonika, iz poglavja Kazniva dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine, iz členov 333., 342., 343., in 344. KZ. V kolikor ne bo v slovenskem prostoru za primer »Veliki kormoran in siva čaplja« in za vprašljive ribiške posege najdeno ustrezno soglasje in razumevanje, bo treba o tem v najkrajšem času obvestiti ustrezne mednarodne

institucije, med drugim tudi Komisijo Sveta Evrope, ki se ukvarja z naravovarstvenimi problemi.

Zaradi zaskrbljujočih razmer, povzročenih s politiko nevzdržnih ribiški posegov v naravo, ter v skrbi za ohranitev biotske pestrosti, trajnostnega ekonomskega in razvojnega potenciala slovenskih voda, pa v DOPPS-u že sedaj predlagamo in zahtevamo:

1. takojšnjo zakonsko prepoved in njeno uveljavljanje za:

- a) vnašanje in naseljevanje tujerodnih vrst rib za vse slovenske vode,
- b) vnašanje in naseljevanje rib iz enega povodja ali porečja v drugo za celotno ozemlje Slovenije,
- c) vlaganje in naseljevanje ribjih mladice prek nosilnih kapacitet ekosistema. Zaradi ekonomske, ekološke in naravovarstvene vprašljivosti je vlaganje v večini primerov treba prekiniti (izjeme morajo strokovno potrditi neodvisne strokovne nacionalne ustanove, npr. Univerza),
- d) posege, namenjene za izvajanje rekreativnih dejavnosti športnih ribičev: uničevanje obrežne vegetacije vzdolž tekočih in stoječih voda za tekmovalne trase, krčenje vegetacije za ribiška stojišča, uničevanje obrežne vegetacije z dostopom vozil ribičev neposredno do voda, divja ribiška parkirišča in smetišča ipd.,

2. takojšnjo izdelavo in operativno uresničevanje nacionalnega kriznega programa za ublažitev posledic vnašanja tujerodnih vrst rib (nosilec Ministrstvo za okolje in prostor). Stroške priprave, izlavljanja ipd. tujih vrst rib mora nositi povzročitelj,

3. takojšnjo in poostreno kontrolo in ustrezne zakonske sankcije za graditelje ribiških črnih gradenj, npr. številne ribiške hišice, ribiški domovi ipd. Te protizakonite gradnje kazijo slovensko krajino in jih je treba porušiti,

4. da pričnejo Zavodi za varstvo naravne in kulturne dediščine z izločanjem predelov posebno pomembnih za ohranitev biotske pestrosti države na vseh zavarovanih in nezavarovanih območjih, kjer bo in mora biti športni ribolov prepovedan,

5. takojšnji začetek postopkov na Ministrstvu za okolje in prostor za temeljito prenovu Zakona o sladkovodnem ribištvu (npr. zaradi nezdružljivosti funkcij ribiški inšpektorji nikakor ne smejo biti člani ali celo predsedniki ribiških družin). Ta zakon mora zagotoviti trajno varstvo ogroženih ali redkih vrst rib; tudi tistih iz nacionalnega Rdečega seznama, saj je te po veljavni zakonodaji možno celo loviti,

6. neodvisno mnenje Slovenske akademije znanosti in umetnosti (po potrebi v sodelovanju z Oddelkom za biologijo, Biotehniške fakultete Univerza v Ljubljani) za primer »kormoran in siva čaplja«.

7. da vsak ponedeljek postane gospodov dan prost ribolova za ozemlje celotne Slovenije.

Borut Štumberger
Borut Mozetič

USTANOVITEV LJUBLJANSKE SEKCIJE DOPPS

7. novembra 1997 je bil ustanovni sestanek Ljubljanske sekcije DOPPS, ki se ga je udeležilo 24 ljudi. Pogovorili smo se o formalni urejenosti sekcije (geografska opredelitev, izvolitev vodje, določitev pogostosti srečanj) in programu dela za sezono 1997/98, ki vključuje:

- popis velikega skovika (*Otus scops*) na Ljubljanskem barju,
- popis sov na Krimu. Z gozdom poraščen hrib nudi domovanje številnim zanimivim vrstam sov kot so mali skovik (*Glaucidium passerinum*), koconogi čuk (*Aegolius funereus*), lesna sova (*Strix aluco*) in kozača (*Strix uralensis*). Zelo pomembno delo je pridobivanje podatkov o njihovi razširjenosti.

- organizacijo predavanj in izletov za začetnike. Med pomembne cilje sekcije smo uvrstili skrb za manj izkušene ornitologe in prebujanje naravovarstvene zavesti pri otrocih. Skušali se bomo povezati z biološkimi krožki na ljubljanskih osnovnih šolah in taborniškimi odredi. Posebej zanje bomo pripravili sklop predavanj, kjer bodo lahko spoznali ptice Ljubljanskega barja, ptice na krmilnicah, sinantropne vrste ipd. Organizirali bomo nekaj izletov v okolico Ljubljane.

- osveščevalno dejavnost na Barju. Pripravili bomo nekaj zloženkov o pestrosti in ogroženosti Ljubljanskega barja. V prihodnosti bi radi postavili opozorilno-informacijske table na Barju, z njimi bi opozorili predvsem tiste obiskovalce, ki vodijo pse na sprehod po Barju naj se izogibajo območij, kjer gnezdiijo občutljive vrste ptic veliki škurh (*Numenius arquata*), priba (*Vanellus vanellus*), repaljščica (*Saxicola rubetra*), prosnik (*S. torquata*), poljski škrjanec (*Alauda arvensis*), rumena pastirica (*Motacilla flava*).

Nadaljnja obvestila, ki se bodo nanašala na delo v Ljubljanski sekciji, bodo prejemale vsi z začetno pošto številko 1 (npr. 1000, 1215, 1351...), razen članov Notranjske sekcije. Ta določitev pa seveda ne pomeni, da v sekciji ne morejo sodelovati tudi ostali člani in nečlani DOPPS. Srečevali se bomo vsak drugi četrtek v mesecu ob 19. uri oziroma po predavanjih na Žibertovi 1 v Ljubljani. Trenutna voditeljica sekcije je Katarina Senegačnik, ki ji

lahko tudi posredujete nasvete in zamisli v zvezi z akcijami, predavanji in izleti na tel. 061-263988.

Katarina Senegačnik

KOZAČA

Nova spoznanja o tej vrsti sove so prinesla vrsto novih vprašanj. Je bila od nekdaj tako številčna? Ali njena številčnost raste? Je na območjih kjer živi danes, živela že prej? Koliko jih je v Sloveniji v resnici?

Zaradi pomankljivega poznavanja statusa te vrste pri nas, bi lahko tovrstna vprašanja naštevati v nedogled. Vsi tisti, ki ste se s kozačo (*Strix uralensis*) že srečali, ste vabljeni, da informacije o tem posredujete Komisiji za ujede in sove na društven naslov (DOPPS - Komisija za ujede in sove, p.p. 2395, 1001 Ljubljana). Porodila se nam je ideja, da bi pripravili članek, ki bi skušal razvozlati nekatera od zgornjih vprašanj. Pri tem bo potrebna tudi Vaša pomoč. Z njo ne boste pripomogli samo k celovitejši podobi te ptice na Slovenskem, ampak tudi potrdili rek »V slogi je moč«. Vaše ime, zapisano v članku, bo pričalo tudi o živosti našega društva.

Tomaž Mihelič
Predsednik Komisije za ujede in sove

PTICE NA URBANIH OBJEKTIH

Gnezdenje ptic na urbanih objektih ni več nobena redkost. Ne poznamo samo kmečke lastovke (*Hirundo rustica*) iz podeželskih hlevov. Znana nam je postovka (*Falco tinnunculus*) na nebotičnikih velikih mest, mestna (*Delichon urbica*) in celo skalna lastovka (*Ptyonoprogne*

rupestris) na viaduktnih avtocest. Pegasta sova (*Tyto alba*) si je za dom izbrala skedenj ali cerkev.

Letos smo si izborili možnost, da sodelujemo pri projektu Viadukt Črni Kal. Viadukt naj bi bil po našem predlogu zgrajen tako, da bo pticam nudil čimveč možnosti za gnezdenje. Za uresničitev ideje bo seveda potrebna podpora ustreznih ministrstev. Od Ministrstva za okolje in prostor smo sicer dobili pozitiven odgovor, vendar nas ni popolnoma zadovoljil, saj bomo pri tem potrebovali konkretnjšo podporo.

Predvsem moramo najprej dokumentirati podobne primere gnezdenja na viaduktnih. Pri tem potrebujemo vašo pomoč. Sama že zbirava podatke na to temo. Veva, da je veliko zanimivih izkušenj tudi v vaših glavah ali beležkah, zato Vas prosiva, da jih posredujete na društven naslov, s pripisom: Gnezdenje na umetnih objektih. Vsakega, še tako skromnega sporočila bova zelo vesela, pa naj gre za fotografijo, podatek iz literature ali konkreten podatek o gnezdju. Že v naprej se Vam zahvaljujemo.

Miha Klinar in Tomaž Mihelič

mobitel

SLOVENSKI OPERATER NMT & GSM

<http://www.mobitel.si>

DELO IZVRŠILNEGA ODBORA V JESEN 1997

Izvršilni odbor se je redno sestajal vsak mesec. Ob koncu poletja smo sestali že 3. septembra. Del članov IO je nadaljeval z usklajevanjem statuta DOPPS z novim zakonom o društvih. Sklenili smo, da v letu 1998 izpeljemo akcijo Ptica leta- kmečka lastovka.

Naslednjič smo se sestali 15. oktobra. Uspelo nam je tudi podaljšati partnersko pogodbo z Mobitelom za leto 1998. Izdali bomo brošuro o 100-tih najpogostejših pticah na ozemlju Slovenije. Brošura bo prevedena in prirejena za slovenske razmere po švicarskem originalu. Slikovno gradivo bomo dobili od švicarske ornitološke organizacije. Katarina Senegačnik je predstavila program delovanja Ljubljanske sekcije. IO je dal potrdilno mnenje za ustanovitev Ljubljanske sekcije. Izbrali smo Luko Božiča, da bo vzdrževal stike z organizacijo Wetlands International. Na žalost sodelovanje DOPPS-a v mešani komisiji o velikem kormoranu ni bilo uspešno. Odločili smo se za objavo oglasa-osmrtnice za velikim kormoranom v javnih glasilih.

V zadnjem mesecu leta se je IO sestel kar dvakrat in sicer 2. in 16. decembra. Vodje vseh treh DOPPS-ovih sekcij so pripravili kratko poročilo o delovanju sekcij. 16. decembra je bila za člane IO delavnica »Prihodnje usmeritve Evropskega programa BirdLife International«. Na njej smo opredelili prednostne naloge in projekte, ki naj bi jih društvo izpeljalo v naslednjem letu. Krovna organizacija BirdLife želi vedeti katere dejavnosti so pomembne za njene članice, da bi tako uskladila celotno delovanje.

Delovanje IO je bilo v letošnjem letu uspešno. Udeleženi smo večino (90%) sprejetih sklepov na sejah IO. Uspešno smo izvedli fotografski natečaj »Svoboden kot ptica«. Razstava nagrajenih del je bila v galeriji TR/3 na Trgu republike 3 v Ljubljani. Nagrajene fotografije so bile na ogled od 19. do 26. novembra. Ob tem je izšel tudi katalog z nagrajenimi fotografijami in seznamom razstavljenih del.

Andreja Ramšak

OGLAS

Prodajam novo sončno zaslonko Canon EW-60 (za Canon EF 24 mm 2.8) za 3000 sit. Peter Legiša tel. (061) 333 362.

KODEKS SLOVENSКИH ORNITOLOGOV

Vsak slovenski ornitolog, opazovalec in proučevalec ptic naj:

1. Pred vsemi interesi zastopa interese varstva narave in varstva ptic.
2. Pri svojem delu in tudi sicer ne vznemirja ptic po nepotrebnem in jim ne škoduje.
3. Prav tako naj ne ogroža drugih živih bitij in narave.
4. Ne jemlje ptic iz narave in jih ne zadržuje v ujetništvu.
5. Bo pri fotografiranju ptic in narave obziren. Ogroženih vrst naj ne slika na gnezdu.
6. Vestno beleži vsa opazovanja in skrbi, da se podatki v beležkah ne postarajo.
7. Sodeluje s kolegi, jim pomaga pri delu in skrbi za dobre odnose z njimi.

✉ p.p. 2395, 1001 Ljubljana ☎ 061 133 95 16 mobilni 0609 625 210 ŽR 50100-620-133 05 1018116-2385287

Vsak član DOPPS s plačano letno članarino na dom prejme šest števil strokovne ornitološke revije *Acrocephalus* in šest števil internega glasila *Novice DOPPS*. Lahko se udeležuje tudi številnih izletov in predavanj, ki jih pripravljajo člani DOPPS. Seznami aktivnosti so redno objavljeni v *Novicah DOPPS*.

.....

PRISTOPNA IZJAVA

za pridobitev članstva v Društvu za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS)

podpisani:....., rojen, v.....

naslov (ulica, poštna št., kraj).....

....., telefon.....

izjavljam, da sem seznanjen(a) s cilji in delovanjem društva, da bi se rad(a) po svojih zmožnostih vključil(a) v društvene aktivnosti, da bom spoštoval(a) Kodeks slovenskih ornitologov in društveni statut ter izpolnjeval(a) članske obveznosti.

Kraj in datum:

podpis:

Izpolnjeno prosim pošljite na naslov:

DRUŠTVO ZA OPAZOVANJE IN PROUČEVANJE PTIC SLOVENIJE
p.p. 2395, 1001 Ljubljana

DRUŠTVENA DEJAVNOST DOPPS IN NJEGOVIH SEKCIJ V ZIMI 1998

Društvena srečanja ob četrtek bodo tudi to zimo popestrena s predavanji. Po že ustaljeni navadi bodo potekala ob četrtek ob 19. uri na Žibertovi ul. 1. Predavanja obsegajo različne teme in so predvsem ornitološko obarvana. Prepričani smo, da bodo zanimiva tako za izkušene člane kot za začetnike.

Tudi za izlete smo obdržali sobotni termin. V mesecu januarju sta predvidena kar dva izleta. Še posebej Vas vabimo, da se udeležite tradicionalnega mednarodnega štetja vodnih ptic, ki bo 17. in 18. januarja 1998.

Vljudno vabljeni!

Predavanja

- 8. januar** **Biotska pestrost gozdnate krajine, predava Miro Perušek**
Nekaj mesecev nazaj je izšla zanimiva knjiga, ki razkriva ekološke povezave v gozdu. Predstavil jo bo njen soavtor po stroki gozdar, hkrati pa eden redkih ornitologov z ribniško-kočevskega območja.
- 22. januar** **Gozdne kure, predava Tomaž Mihelič**
Predavatelj je trenutno naš najboljši poznavalec ekologije in etologije gozdnih kur, zato ponovno predavanje ne bo prišlo prav le novim članom DOPPS, temveč tudi tistim, ki so ga že poslušali in bi želeli osvežiti poznavanje te skupine ptic.
- 5. februar** **Škocjanski zatok, predava Borut Mozetič**
Zaradi vztrajnosti in potrpežljivosti predavatelja bo brakično mokrišče končno dobilo primerno zaščito. Predstavljeni bodo načrti za ureditev in razvoj Škocjanskega zatoka, ki ne zahtevajo nobenih grobih posegov v okolje in naravo.
- 19. februar** **Razvoj populacije velikega kormorana v SV Sloveniji, predava Borut Štumberger**
Izredno aktualno predavanje, glede na to, da je Ministrstvo za okolje in prostor s svojo odredbo o dovoljenem lovu na kormorane naredilo korak nazaj v naravovarstvenih prizadevanjih.
- 12. marec** **Dojransko jezero, predava Tomi Trilar**
Oktobra 1997 sta predavatelj in njegov kolega Dare Šere obiskala Makedonijo. Glede na to, da to ni bil njun prvi tovrstni obisk, bomo s primerjavo starejših in novejših diapozitivov spoznali spreminjajoče se razmere na Dojranskem jezeru.
- 26. marec** **Prepoznavanje trstnic in kobiličarjev, predava Dare Šere**
Obročkanje, poznavanje petja, fenologije, gnezditvene biologije in selitvenih poti trstnic ter kobiličarjev so tisto, kar odlikuje današnjega predavatelja, ki nam bo oba rodova predstavil tudi zvočno.

Izleti

- 10. januar** **Tomačevski prod ob Savi, vodi Dare Fekonja**
Zbrali se bomo ob 9. uri pri hipodromu v Stožicah. Na Savi se pozimi prehranjujejo veliki kormorani, sive čaplje, mlakarice, občasno pa tudi mali in čopasti ponirek. Lani smo ob zimskem štetju zabeležili celo malega galeba! Informacije o izletu dobite na ☎ (061) 16 83 288.
- 17. januar** **Sečoveljske soline, vodita Borut Mozetič in Borut Rubinič**
V okviru zimskega štetja vodnih ptic se bomo zbrali na parkirišču letališča Portorož ob 9. uri in nato popisali in prešteli opažene ptice na solinah. Podrobnosti so vam dostopne na ☎ (061) 311 469 in (061) 13 39 516.
- 17.-18.januar 1997** **Tradicionalno mednarodno štetje vodnih ptic – IWC,**
koordinator Borut Štumberger ☎ (062) 761 000)
Prosimo, rezervirajte si čas za najpomembnejša dneva za vodne ptice v letu 1998! Štetje poteka v sodelovanju s partnersko organizacijo Wetlands International.
- 7. februar** **Zbilje in Trboje, vodita Marko Trebušak in Miha Žnidaršič**
Izvedli bomo monitoring ptic na obeh Savinih zaježitvah, kar pomeni celodnevno spremljanje ptičje dinamike (prihodi, odhodi, številčnost, opazovanje vedenja). Začeli bomo ob zori pri bifeju ob Zbiljskem jezeru oziroma ob ribiški koči pri Trbojskem jezeru. Ker je takšno delo lahko precej utrujajoče še predvsem v mrazu in če je človek sam, vas prav prisrčno vabimo, da s svojim prihodom prinesete nekaj svežih moči. Informacije dobite na ☎ (061) 611 056 in (061) 614 520.
- 28.februar** **Cerkniško jezero, vodi Leon Kebe**
Preden se zima dokončno poslovi, se bomo lahko načudili pestrosti vodnih ptic. Dobimo se ob 8. uri pri Cirilu (bife s kegljiščem); poskrbite za vremenu ustrezno opremo (gozjarji, škornji...). Informacije dobite na ☎ (061) 791 586.
- 21. marec** **Ljubljanske barje, vodita Jana Kus in Katarina Senegačnik**
Ob 8. uri se bomo zbrali na avtobusni postaji na Igu, od tam pa bomo krenili proti Iščici, ki v tem času v svojem obrežnem rastju skriva marsikaterega preletnika. S teleskopi bomo prečesali tudi obsežne travnike in njive med Škofljico in Igom, velike škurhe pa bomo opazovali pri odcepu Ižanske ceste za Iško Loko. Svetujemo vam, da se že pred izletom dogovorite za avtomobilski prevoz. Informacije dobite na ☎ (061) 265 034 in (061) 263 988.

